

Житлівська ЗОШ І-ІІ ступенів

День учителя

Память о Молодой гвардии

Их сбросили в шурф шахты номер пять,
 Не дав оставить на земле хоть что то.
 Не дав последние слова сказать,
 Не дав родных обнять или простить кого то.
 Казалось им, что жить еще и жить,
 Но оборвалась жизнь, винить кого тут?
 И матерям завещано тужить,
 За вызволителями Краснодона!
 С героями не поступают так,
 Им славу надо отдавать и честь.
 И о них память будим мы беречь,
 Хоть пролетят года, и пролетят столетия.
 В наших сердцах навеки их поступок,
 Их подвиг, мужественность, сила духа
 Навеки сохраним в себе их стать,
 Что б память о них младшим передать.
 Они для нас ,героя воплощение,
 И я мечтаю руки им пожать.
 Прижать их крепко и сказать «спасибо»,
 Что не пришлось нам тоже погибать!
 Долгих Алины

По всей Удкраїні проходить міжнародне свято – День вчителя.

До нашої Житлівської школи теж завітало це свято.

Воно пройшло дуже цікаво, весело і яскраво. Були і пісні, і жартівливі історії, і палкі побажання.

Але саме вражає що сподобалося і запам'яталося всім – це коли всі вчителі почали робити „Святковий салют”

Подарунок на День Учителя отримали наші вчителі.

Окрім святкового концерту учні цей день зробили днем самоврядування.

Самі готували і самі проводили уроки. За вчителів були учні 9 класу.

Цей день сподобався всім: і учителям, і учням.

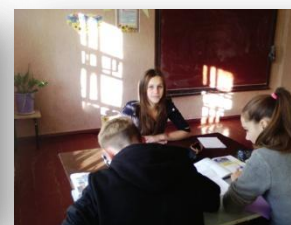
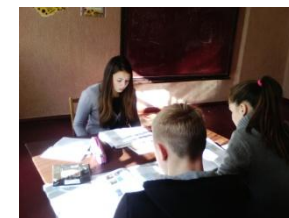
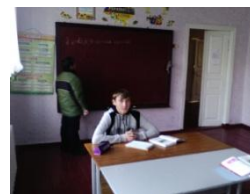

Традиційно у нас у школі 29 вересня відзначають річницю створення Краснодонської підпільної організації «Молода гвардія».

Цей рік виключенням не став. Дуже цікаво пройшов захід під назвою «Не в шурф їх бросали, а в наши сердца». Діти змогли розповісти своїм одноліткам про «Молоду гвардію», згадати їх подвиги, згадати самих юнаків та дівчат поіменно, а також подивитися фрагменти історико-документального фільму про «Молоду гвардію».

Паралельно пройшла виставка композицій присвячена «Молодій гвардії». Участь у ній прийняли майже всі учні.

Матеріал підготувала Долгих Аліна

Матеріал підготувала Железняк Катя

Літературна сторінка

Чарівна птаха

Жила собі одна маленька дівчинка, яку звали Настя. Вона була дуже бідна, її батько помер від тяжкої недуги, через декілька тижнів померла й мати. А бідну Настюню, якій було лише вісім років, віддали до притулку. В той день, коли її забрали, вона сказала:

- Я хочу сходити в степ прогулятися.

Їй дозволили. Вона пішла до степу й сіла на зелену траву й подивилася на небо, потім подивившись навкруги, вона побачила на дереві гарну птахо.

Дівчинка піднялась та маленькими кроками пішла до пташки. Підійшовши до того дерева, де сиділа птаха, схопила її, піднесла до обличчя й сказала:

- Я бачу тебе, птахо, тут в останнє, тому що мене забирають до притулку.

А птаха людським голосом каже:

- Не сумуй, Настюсю, ти ще мене побачиш.

Дівчина злякалась і сказала:

- Я тебе відпускаю, тільки не принеси мені нещастя,- відпустила та полетіла.

Прийшла вона в той дім й почала роздивлятися все навколо себе, вона зупинила погляд на вікно. На вікні стояла та сама птаха, з якою вона зустрілась в степу.

- Чарівна птахо, що ти тут робиш?- запитала Настя.

- Я прилетіла визволити тебе з цієї неволі.

- Як ти це зробиш?- здивувалася дівчинка.

А чарівна птаха вилетіла із вікна і зникла, дівчинка почала сумніватися в чарівних силах.

А через декілька хвилин, хтось постукав у двері, вона відчинила і побачила Лару – це дівчина, яка її забрала, та дівчинку, яку вона не знала. Їй було приблизно дванадцять років, вона схожа на маму Насті, яка померла.

Лара запитала у Насті:

- Тобі знайома ця дівчина?

- Так, вона схожа на схожа на мою маму.

- Вона забере тебе додому,- сказала Лара

Науменко Анастасія

Зачарована дівчинка

Жила собі дівчинка. Звали її Даша. Вона дуже була неслухняна і завжди всіх ображала. Одного дня пішла вона до лісу. Там зустріла стареньку бабусю. Бабуся попросила донести кошик з ягодами додому, але Даша відмовилася і образила цим бабусю. Бабуся зачарувала дівчинку. Коли Даша пришла додому, то у неї стало все валитись з рук. За що не візьметься, нічого в руках не вдержить. Вона дуже злякалася і стала думати, чого це так сталося. Потім зрозуміла і побігла знов до лісу. На галявині сиділа та ж бабуся. Даша підбігла і попросила пробачення за свій поганій вчинок. Провела бабусю додому і допомогла донести їй кошик. Бабуся все пробачила дівчинці і зняла з неї свої чари. С тих пір Даша всім допомагала і нікого не ображала.

Зьома Ліза

Ведмідь та бджола

(байка)

Одного разу вийшов ведмідь із своєї хати та захотілося йому поласувати медом.

Пішов ведмідь на знайому йому галявину з вуликами.

Прийшов. Тільки хотів засунути лапу та на зустріч йому бджола.

- Чого ще ти, Мишко, в таку рань прийшов до мене? Чи захотілося поласувати моїм медком?

- Ні, ні! Що ти! Звісно, ж ні! Я просто хотів сказати »Привіт!... - каже Мишко.

- Ну що сказав? Краще йди звідси Мишко, а то вжало!

- Ну добре...- сумно відповів він.

І так ведмідь сумно пішов додому.

Справедливість і хитрість - не переможні!!!

Железняк Катя

Крук і Вовк

(байка)

Крук украв кусок м'яса і сів на якесь дерево. Побачив це Вовк і захотів відібрати м'ясо. Він став перед Круком і сказав;

- Крук, дай мені м'ясо, і тоді ти станеш царем.

Він закрявав і випустив м'ясо. Вовк підбіг, вхопив м'ясо і сказав;

- О Крук, коли б ти мав також розум, ти б тоді зрозумів, що ти ніколи не станеш царем.

Ця байка стосується нерозумної людини.

Кушнірь Олена

Лисиця та Їжак

Йде Їжак, бачить, лисиця йде, скрутився в клубок. Лисиця йде, бачить Їжачок й говорить:

- Привіт, Їжаче!

- Привіт, - сказав Їжачок.

- А ти сьогодні умивався?- запитала Лисиця.

- Вмивався, вмивався – відповів Їжак.

- А ти сьогодні обідав?- знову запитала Лисиця.

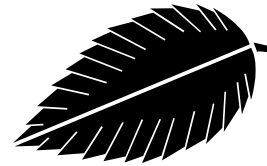
- Так, - обізвався Їжак.

- А я сьогодні їла кролика в капусті, я вже м'яса не їм.

- А я хотів тобі сказати, що біля ставку згряг овець пасеться.

- Зрозуміло, ну бувай, я побігла.

- Знаємо ми таких, м'ясо вона не їсть!

Петухова Віка

Осень

Осень, осень
Раз два три,
Ты нам краски подари.
Осень, осень
Золотая, ты красивая
какая.

Скрипник Катя

Осінні листя

Осіннь різнобарвна,

Такі кольори:

Жовтий, оранжевий,

Багрянний, червоний.

Так багато кольорів.

Це ж осіннє різнобарв'я,

Осіннє листя.

Осіннь різнобарвна

Кіяшко Руслана

Небесні та прозорі,
Мов з глибини ріки,
Падають, як зорі,
З явора листки.

Алексєенко Каміла

